

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Berouně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 31. 5. 2018 samosoudcem Mgr. Alešem Grombířem, takto :

Obžalovaný

██████████, narozený ██████████ v ██████████, trvale bytem ██████████, okres ██████████

je vinen, že

dne 11. 6. 2016 v době od 01:00 hod. do 02:00 hod. v katastrální oblasti ██████████, okres Beroun, u rybníku ██████████ udeřil po slovní rozepři ██████████, narozeného v roce ██████████, údery do obličeje při současném přidržování jmenovaného v kufru jeho vozidla, kde ležel a způsobil mu tak otok měkkých tkání krajiny pravé očníce s podkožním krevním výronem obou očních víček pravého oka, zlomeninu spodiny pravé očníce s lehkým vpáčením úlomků zlomeniny do pravé čelistní dutiny a přítomností krve v pravé čelistní dutině a zlomeninu nosních kostí bez posunku úlomků, což napadeného pak omezovalo v běžném způsobu života po dobu rozhodně delší jednoho týdne,

tedy

úmyslně ublížil na zdraví jinému,

čímž spáchal

přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku

a odsuzuje se

podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 9 (devíti) měsíců.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku, § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v délce 18 (osmnácti) měsíců.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obviněný povinen nahradit škodu:

- Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR, se sídlem Praha 3, Orlická 4/2020, IČ: 41197518, ve výši 4 225 Kč.
- ██████████, narozenému ██████████, bytem ██████████, ve výši 712 Kč.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozený ██████████ odkazuje se zbytkem nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění

1. Po provedeném hlavním líčení vzal soud za prokázaný skutkový stav uvedený ve výroku tohoto rozsudku.
2. Obžalovaný se nedoznal k trestné činnosti, pro kterou je stíhán, resp. pro kterou na něj byla podána obžaloba. Uvedl mj., že každý rok jezdili k paní ██████████ na rybník, a vždy vše proběhlo v pořádku. Ten den tam přijel s manželkou, 3 dětmi a panem ██████████. Chytali ryby a k večeru za nimi přijeli ještě paní ██████████ s panem ██████████. Někdy večer si k nim přisedl pan ██████████ normálně s nimi seděl, povídal o běžných věcech a také říkal, že je v životě nešťastný, že se nevěnuje rodině, zatímco oni (obžalovaný a spol.) jsou takoví šťastní. Seděli a popíjeli, když se jakoby v něm něco „přeplo“, vypil asi láhev rumu a začal jim nadávat, urážet děti, choval se jako blázen. Několikrát ho prosili, aby odešel, to bylo v nočních hodinách. On je začal napadat, začal jim ničit věci, neustále padal, vzbudil děti, které plakaly, bylo to šílené. Několikrát ho odvedli k autu a on se vždycky vrátil. V jeden čas, když se ho snažili udržet v autě (obžalovaný s manželkou a paní ██████████, tak přišel jeho bratr a omlouval se za něj s tím, že se takhle chová, když se napije, potom je strašně agresivní. Chtěl vzbudit ještě kamaráda, to se mu ale nepodařilo. Debatovali o tom, zda by nestálo za to si promluvit o škodě, kterou jim způsobil, když najednou ██████████ vstal z auta (seděl v kufru) a prudce strčil do manželky, která upadla na záda. Zvedli ji a tím to všechno skončilo, odešli. Po nějaké době slyšeli, že Sekela řval: „Ty mě biješ, ty mi dávaš pěstí!“ Napsal ještě zprávu majitelce rybníku, že se vedle ti kluci perou, to bylo asi 02:15 hodin. Ráno je potom vzbudili policisté.
3. Svědek ██████████ mj. uvedl, že byl s bratrem na rybách, ale protože sám nerybaří, byl si tam jenom odpočinout. Byla tam u rybníku 2 stanoviště, jejich a pana ██████████. Ve večerních hodinách

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Sládková.

se chovali (obžalovaný a spol.) dost hlučně, majitelka je proto vykázala. V době, kdy je vykázala, tak byl u hlavní budovy, proto se asi domnívali, že to nahlásil sám, přitom on se kolem jejich stanoviště jenom procházel. Když se vracel kolem nich zpátky, přizvali jej k sobě a ptali se, proč si stěžuje na to, že jsou hluční. Vysvětloval jim, že to nebylo na jeho popud, ale na popud majitelky. Toto spolu řešili, až to vyústilo v hádku. Když se vracel ke svému stanovišti, hádka pořád probíhala. Potom došlo k tomu, že se snažil vylézt z auta ven, když se tam objevil [REDAKCE] a utřil úder. Než došlo k napadení, tak přitom, jak se snažil postavit z auta, strčil do paní [REDAKCE], potom následoval útok [REDAKCE]. Potom šel spát do auta a ráno, když se vzbudil, zjistil, že je zraněný. Vzbudil bratra a rozhodli se přivolat policii. Svědek dále uvedl, že opilý nebyl, že tvrdý alkohol nepil, v opilosti není provokativní ani agresivní, do rybníka nespadol a nikomu tam nic nepoškodil.

4. Svědek [REDAKCE] mj. uvedl, že s kamarádem [REDAKCE] si jednou ročně jezdí zachytat ryby. Byl tam s nimi i bratr, který se tam celou dobu nějak pohyboval. Na jiném stanovišti byla skupinka, která byla hlučnější. Majitelka je okřikovala, že by se měli zklidnit. On si šel s [REDAKCE] kolem 22. hodiny lehnout, protože ryby chytají brzo nad ránem. Asi před půlnocí slyšel řev, tak vyběhl ze stanu a bratra našel v kufru zkrouceného, nějaké 2 ženy mu seděly na nohách a obžalovaný jej v kufru auta mlátil. Ženy mu neseděly přímo na nohách, byly na něj „navalené“. Vytrhl obžalovaného z auta ven, načež se obžalovaný snažil udeřit i jeho. Držel jej, aby do sebe již nešli, a tak se konflikt ukončil. Nadávali si vzájemně, jak konflikt vznikl, neví. Když se situace zklidnila a obžalovaný se 2 ženami odešel, tak tam chtěl bratr ještě jít a „vyříkat“ si to. Dal jej tedy do auta a hlídal, než usne. Asi v půl páté ráno se bratr probudil a začal to řešit s policií.
5. Svědkyně [REDAKCE] mj. uvedla, že v průběhu večera k nim přišel [REDAKCE] a povídal si s nimi. Ze začátku byl úplně normální, potom ale začal popíjet nějaký tvrdý alkohol, který si s sebou přinesl, a začal být nepříjemný, začal jim nadávat. Snažili se ho nějak uklidnit, říkali mu, aby šel pryč. On odmítal odejít, tak ho odvedli pryč, protože nemohl ani chodit, jak byl opilý. Padal, zakopával o pruty, spadl i do ohně. Vzbudil děti, které spaly ve stanech, dětem také nadával, a to sprostými výrazy. Několikrát ho odvedli, ale on se vždy vrátil. Když jej odvedli naposledy, tak jeho bratr se za něj omlouval, říkal, že takhle vždycky vyvádí, když se napije. V jednu chvíli do ní [REDAKCE] strčil tak, že odlétla 2 metry daleko. Manžel jej poté přidržel v autě, načež odešli a šli spát. Když si šli lehnout, tak slyšeli, jako když se tam někdo pere. Řekla manželovi, ať o tom napíše [REDAKCE] SMS zprávu.
6. Svědkyně [REDAKCE] mj. uvedla, že [REDAKCE] šel asi 3x okolo nich a začal se s nimi normálně bavit. Přinesl si sebou nějakou láhev tvrdého alkoholu a popíjel. Začal být opilý a celkem dost nepříjemný. Několikrát ho poprosili, aby odešel, protože tam měli i děti ve stanech za nimi. On ale neodešel, sprostě nadával a urážel. Odešel až poté, co ho o to asi počtvrté požádali. Odešel ke svému autu a pořád na ně řval, byl sprostý a vulgární. Děti začaly vylézat ze stanů, a proto se zvedli a šli za ním k jeho autu. Řekla mu, aby neřval a mlčel, že tam jsou děti. Potom jakoby odrazil paní [REDAKCE] od auta, která následně spadla. Jeho bratr s panem [REDAKCE] ho chytli a domlouvali mu. Tím to všechno skončilo, sebrali se a šli zpátky k dětem. Poté, co odešli, tak tam ještě něco proběhlo s jeho bratrem, který mu říkal, ať se uklidní, to mu ale říkal i předtím v době, kdy byli u auta.
7. Svědkyně [REDAKCE] mj. uvedla, že obžalovaný si u ní objednal rybolov 14 dní dopředu, jezdili k ní už několik let. Nejprve přijel obžalovaný se svou ženou, byli přátelští, povíдали si s ní, pili pivo a byli v pohodě. Potom za nimi dorazila osoba už v podnapilém stavu, předtím měl ten člověk na obci konflikt s paní starostkou, která jí volala, že si nepřeje, aby tam takoví lidé jezdili. Začala to s nimi řešit, oni se omluvili a slíbili, že už pít nebudou. Kolem 22. hodiny je žádala, aby se uklidnili, že je tam rybolov a ne hospoda. Bohužel ji neposlechli, pili si svůj alkohol. Přišla je

upozornit ještě ve 23:00 hodin, aby s tím přestali. Pokračovali ale dále, velice „rozverní“ byli především kamarádi obžalovaného. Byl tam i [REDACTED], ten ale není rybář, byl tam se svými kamarády. Bylo na něm vidět, že ho to nebaví, tak si za ní chodil povídat. Koupil si od ní 3 – 4 piva. Povídala si s ním i její maminka. Přišel jí jako rozumný chytrý kluk. Okolo 24.00 hodiny od nich odešel a ona si šla potom s maminkou lehnout. Jak to bylo dál, neví. Ve 24.00 hodin [REDACTED] u společnosti obžalovaného nebyl, ona jim v tuto dobu říkala, že musí druhý den odjet. Poté, co odešla spát, tak jí ještě posílali SMS zprávy. Vzbudila se ve 4 hodiny, kdy přijela policie. V areálu jsou kamery a kamera zabírající místo konfliktu ten večer odešla. Je zajímavé, že o kameru přišla právě ten víkend.

8. Znalec MUDr. Toupalík ve své výpovědi mj. uvedl, že takovéto poranění (očnice) je typické pro aktivní tupé násilí, tzn. pro úder. Z praxe se zdaleka nejčastěji jedná o úder pěstí, dalším z možných mechanismů je např. kop do obličeje. Co se týká dalších mechanismů, tak se nejedná o pádové poranění, např. pád v opilosti na pevnou překážku by vznik takového zranění nevysvětlil. Mechanismus uváděný poškozeným toto poranění objasňuje, je nutný minimálně jeden silný úder, je možné i opakované násilí (údery) do stejného místa.
9. Před rozhodnutím ve věci vzal soud na zřetel i ostatní provedené důkazy, kterými jsou výpovědi svědků [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED], jakož i důkazy listinné – kopie SMS korespondence mezi obžalovaným a svědkyní [REDACTED] odborná vyjádření a lékařské zprávy ke zranění poškozeného, fotodokumentace poranění poškozeného, fotodokumentace místa předložená obžalovaným a některé další. Po zhodnocení všech provedených důkazů dospěl soud k závěru, že je vina obžalovaného spolehlivě prokázána, a to i za situace, kdy obžalovaný vinu popírá a jeho obhajobu podporují i další svědci.
10. Na první pohled by se mohlo zdát, že s ohledem na to, že výpověď obžalovaného je plně podporována svědky [REDACTED] a [REDACTED], jakož i do jisté míry svědky [REDACTED] a [REDACTED] musí mít soud minimálně pochybnosti o vině obžalovaného. Ve skutečnosti tomu ale tak není. Je pravdou, že svědkyně [REDACTED] a [REDACTED], které byly přímo u konfliktu, potvrdily obžalovanému, že poškozeného fyzicky nenapadl a nezranil, výpovědi těchto svědkyň nejsou ale prostě rozporů při vzájemném porovnání (a v porovnání s výpovědí obžalovaného), resp. jsou v logickém rozporu s dalšími provedenými důkazy. Tak např. obžalovaný a svědkyně [REDACTED] tvrdí, že opilého poškozeného opakovaně odváděli k jeho autu, zatímco svědkyně [REDACTED] uvedla, že poškozený odešel sám poté, co jej o to opakovaně žádali, načež následně šli k jeho autu jej uklidnit, když jim nadále nadával a urážel je. Obžalovaný, svědkyně [REDACTED] a [REDACTED] vypovídali také rozporně ohledně toho, co se dělo poté, co odešli od auta poškozeného. Obžalovaný při hlavním líčení uvedl, že slyšel, jak poškozený křičí „Ty mě biješ, ty mi dávaš pěstí“, (přičemž v přípravném řízení se o této zásadní informaci vůbec nezminil), svědkyně [REDACTED] uvedla, že jenom slyšeli, jak se tam někdo pere (toto uvedl i obžalovaný v přípravném řízení), zatímco svědkyně [REDACTED] uvedla, že tam ještě „něco proběhlo“, resp. že slyšela, jak říkal poškozenému jeho bratr, ať se uklidní.
11. Výpovědi obžalovaného a svědkyň [REDACTED] a [REDACTED] (a do určité míry i výpovědi svědků [REDACTED] a [REDACTED]) jsou ale v logickém rozporu s většinou ostatních provedených důkazů. Z dokazování totiž jasně vyplynulo, že hluční byli obžalovaný a spol., které majitelka – svědkyně [REDACTED] opakovaně „uklidňovala“ a nakonec rozhodla o tom, že musí ráno areál opustit. Toto ostatně přiznává i obžalovaný a jeho přátelé. Pokud tedy někdo mohl rušit jejich děti, tak to byli právě oni. V případě, že by klid narušoval poškozený, jistě by to majitelce sdělili a tímto argumentovali, což se nestalo. Zcela nelogické by bylo i to, že by poškozeného napadl jeho bratr a vážně jej zranil poté, co se situace uklidnila. I obžalovaný a svědci [REDACTED] a [REDACTED] potvrdili, že svědek [REDACTED] se snažil po celou dobu konflikt urovnat.

12. Obžalovaného usvědčují výpovědi svědků [REDAKCE] a [REDAKCE]. Menší rozpory, které při vzájemném porovnání vykazují, je možno určitě přičíst na vrub toho, že poškozený byl při konfliktu vážně poraněn na hlavě a tudíž jeho paměťová stopa nemusí být bezvadná, resp. toho, že svědek [REDAKCE] byl náhle probuzen a v tomto stavu byl nucen rychle řešit nastalou situaci. Výpovědi těchto svědků ale korespondují s dalšími důležitými důkazy. Znalec MUDr. Toupalík jednoznačně uvedl, že ke zranění poškozeného došlo po aktivních úderech (pěstí), nikoli pádem na nějakou překážku, jak se snažili naznačit někteří svědci. Obžalovaného usvědčuje i výpověď svědkyně [REDAKCE]. Tato svědkyně sice nebyla přímým účastníkem konfliktu, nicméně popsala situaci až do 24. hodiny, kdy šla spát. Soud považuje tuto svědkyni za nezaujatou, která objektivně popsala dění na místě. (Svědkyně znala z předešlých návštěv obžalovaného a spol., nikoli poškozeného.) To, co svědkyně uvedla, je plně v souladu s verzí poškozeného, jakož i s výpovědí svědka [REDAKCE]
13. Pokud jde o SMS zprávy, které si vyměnili v noci obžalovaný a svědkyně [REDAKCE], resp. pokud jde o zprávu poslední, kterou poslal obžalovaný ve 02.14 hodin ve znění „vedle se perou“, existuje za dané důkazní situace pouze jedno logické vysvětlení, a to, že si obžalovaný, který byl na rozdíl od svých mužských přátel téměř střízlivý, uvědomil, že mohl tvrdými údery způsobit poškozenému nějaké zranění, a tímto způsobem si dopředu vytvářel alibi. Podobnou optikou je nutno se dívat i na to, že byla nefunkční kamera, která zabírala místo konfliktu. Sama svědkyně [REDAKCE] s podivem uvedla, že přestala fungovat právě v inkriminovanou dobu. Těžko si totiž logicky vysvětlit a představit, že by kameru odpojil (znehodnotil) poměrně vážně zraněný poškozený, či jeho bratr po uklidnění konfliktu, příp. sama svědkyně [REDAKCE]. Naopak podezřele se jeví to, že právě obžalovaný se důrazně a opakovaně kamerového záznamu domáhal.
14. Otázkou zůstává, zda-li a do jaké míry byl opilý poškozený. Obžalovaný a jeho přátelé na straně jedné a poškozený s bratrem na straně druhé se v této věci zásadně rozcházejí. Tvzení poškozeného sice svědčí výpověď svědkyně [REDAKCE], která do 24. hodiny žádnou větší opilost u obžalovaného nezaregistrovala, svědek [REDAKCE] (ráno zasahující policista) ale uvedl, že jim měl poškozený říci, že byl silně opilý a že si toho moc nepamatuje. Svědek [REDAKCE] také uvedl, že měl poškozený v sobě určitě zbytkový alkohol, když s ním mluvil.
I kdyby byl poškozený opilý více, než připouští, i kdyby vyprovokoval konflikt s obžalovaným (což se ale jeví s ohledem na důkazní situaci jako krajně nepravděpodobné) neopravňovalo by to obžalovaného k tak tvrdému útoku vůči poškozenému, jímž mu způsobil poměrně závažnou újmu na zdraví.
15. Obžalovaný tedy svým jednáním, kdy napadl po slovní rozepři poškozeného [REDAKCE] opakovanými údery do obličeje a způsobil mu zranění, jež podle znaleckého posudku možno hodnotit ze soudně-lékařského hlediska jako ublížení na zdraví, naplnil skutkovou podstatu přečinu ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku. Jelikož je obžalovaný za toto své jednání plně odpovědný, uznal jej soud vinným tímto trestným činem.
16. Při úvaze o druhu a výši trestu vážil soud povahu a závažnost trestného činu, jehož se obžalovaný dopustil, když povaha a závažnost tr.činu jsou určovány podle § 39 odst. 2 tr. zákoníku zvláště významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou zavinění, pohnutkou a záměrem nebo cílem. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry přihlédl soud i k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem.
17. Jako k polehčující okolnosti podle § 41 tr. zákoníku mohl soud přihlédnout k vedení řádného života před spácháním trestného činu, když je na obžalovaného nutno hledět, jako by nebyl soudně trestán. Jako k okolnosti přitěžující podle § 42 tr. zákoníku přihlédl soud k tomu, že tento

zbytečný a s velkou intenzitou vedený útok byl veden do oblasti hlavy, takže mohl (dle znalce) způsobit ještě daleko závažnější zranění, resp. zranění, které by ze soudně-lékařského hlediska bylo možno hodnotit jako poranění těžké. Za daných okolností uložil soud obžalovanému trest odnětí svobody vyměřený ještě v dolní polovině trestní sazby uvedené v § 146 odst. 1 tr. zákoníku v trvání 9 měsíců s tím, že výkon tohoto trestu byl obžalovanému podmíněně odložen na zkušební dobu v délce 18 měsíců, neboť má soud s ohledem na osobu pachatele, jakož i s ohledem na všechny okolnosti případu důvodně za to, že k působení na pachatele, aby vedl řádný život, není třeba jeho výkonu.

18. Podle § 228 odst. 1 tr. řádu uložil soud obžalovanému, aby uhradil způsobenou škodu, a to Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR a [REDAKCE]. Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR se řádně připojila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody ve výši 4 225 Kč a jelikož tento svůj nárok, který představuje pojišťovnou uhrazené náklady na léčení poškozeného, podrobně doložila, přiznal jí soud nárok v uplatněné výši. Poškozený [REDAKCE] se připojil k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody v celkové výši 44 661 Kč. Soud mohl ale poškozenému přiznat pouze částku 712 Kč, která představuje poplatek v nemocnici (90 Kč), výdaje za 2 podací lístky (á 38 Kč) a platbu za předepsané léky (v částkách 289 Kč, 238 Kč a 19 Kč). Výdaje za další léky, které nebyly lékaři předepsány, soud poškozenému nepřiznal. Stejně tak nepřiznal poškozenému ani nárok ve výši ušlé mzdy (39 620 Kč), jelikož nebyl obžalovaným dostatečně doložen, resp. soud by musel k nepřiznané části nároku provádět další dokazování, jež by trestní řízení podstatně protáhlo. Proto soud poškozeného [REDAKCE] odkázal se zbytkem nároku na náhradu škody podle § 229 odst. 2 tr. řádu na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení opisu jeho písemného vyhotovení.

Odvolání se podává u Okresního soudu v Berouně a rozhoduje o něm Krajský soud v Praze. Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které jeho vydání předcházelo.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody a zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci.

Osoba oprávněná napadnout rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku jej může napadnout také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Právo odvolání nemají již ty oprávněné osoby, které se ho výslovným prohlášením vzdaly.

Beroun dne 31. května 2018

Mgr. Aleš Grombíš v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Sládková.